

داورزنی می آید یا داوری می ماند؟

۶ ماه از سرپرستی افشین داوری بر فدراسیون والیبال می گذرد و این مدت نشان داده که طعم ریاست به مذاق داوری حسایی خوش آمده است و هیچ بعید نیست که او با استعفا از سرپرستی، همبای رقابت بر سر کرسی ریاست شود. تاجایی که حتی شنیده می شود وزارت ورزش سرپرست جدید والیبال را هم انتخاب کرده تا داوری بتواند برای ریاست فدراسیون ثبت نام کند. برخی از اخبار در این زمینه حتی نام سرپرست جدید فدراسیون را هم معرفی کرده و از علی رغبتی نام می برند. حضور داوری در بسیاری از انتخابات هیات ها، انتصابات که به دست وی انجام شده و حضور طولانی مدت در فدراسیون و نقش داشتن در نفقات زیر مجموعه فدراسیون، امتیازاتی است که داوری در انتخابات در جیب دارد. ضمن اینکه این سوال مطرح می شود که آیا سرپرستی ۶ ماه در فدراسیون حضور داشته، اقداماتی را هم انجام داده و در رقابت با سایر نامزدها شرایط مساوی دارد؟ آیا وزارت ورزش در این بخش عدالت را رعایت کرده؟ این نکته هم قابل توجه است که داورزنی، پیش از این در گفت و گویی اعلام کرده بود سرپرستان مجوز کاندیدا شدن برای ریاست فدراسیون را ندارند. از سوی دیگر بازگشت محمدرضا داورزنی به والیبال که در دو سالی که در مقام معاون وزارت ورزش بوده همیشه رد پایش در والیبال دیده شده هم هنوز سر زبان هاست. حال مشخص نیست در صورت تصمیم داورزنی برای حضور در انتخابات والیبال و پیروزی احتمالی وی، تکلیف معاونت ورزش و جوانان چه خواهد شد و آیا داورزنی حاضر است که این صندلی پر نفوذ و تصمیم ساز حوزه ورزش را با علاقه اش به والیبال تاخت بزند؟ در نهایت باید دید داورزنی به والیبال بازمی گردد یا داوری در این رشته ماندگار می شود؟

فینال با ترکیب قبلی

ایگور کولاکوویچ، سرمربی تیم ملی والیبال تصمیم ندارد تغییری در ترکیب تیمش نسبت به هفته پنجم لیگ ملت ها برای حضور در شیکاگو ایجاد کند. به این ترتیب سعید معروف، سیدمحمد موسوی، میلاد عبادی پور، فرهاد قائمی، پوریا فیاضی، امیر غفور، محمدجواد معنوی نژاد، علی شفیعی، مسعود غلامی، علی اصغر مجرد، جواد کریمی، پوریا یلی، محمدرضا مودن و محمدرضا حضرت پور نفراتی هستند که کاروان والیبال ایران در فینال لیگ ملت ها را تشکیل خواهند داد. محمدجواد معنوی نژاد، در یافت کننده تیم ملی والیبال ایران هم که در هفته پنجم دچار مصدومیت شده بود، بار فغ مصدومیتش می تواند تیم ملی را همراهی کرده و با صاحب دید کادرفنی در ترکیب تیم ایران به میدان برود. مسابقات مرحله نهایی به میزبانی شهر شیکاگو از ۱۹ تا ۲۳ تیر برگزار خواهد شد. دو تیم برتر هر گروه به مرحله نیمه نهایی صعود و برای کسب عنوان قهرمانی و جایزه یک میلیون دلاری لیگ ملت ها مبارزه خواهند کرد. دو دیدار ایران در مرحله نخست فینال روزهای ۲۱ و ۲۲ تیر در ساعات بامدادی ۲ و ۲:۳۰ به لهستان و برزیل برگزار می شود.

شک اماراتی ها

به تعداد زیاد پاسپورت

میثم جعفری، مدیر تشریفات فدراسیون والیبال روز گذشته با در دست داشتن پاسپورت ملی پوشان راهی دوبی شد، اما ماموران حاضر در فرودگاه امارات با دیدن این تعداد پاسپورت در دست یک نفر به وی مشکوک شده و چندین ساعت وی را در فرودگاه نگه داشتند. سرانجام پس از رایزنی های فراوان ماموران در جریان قرار گرفتند و مجوز عبور جعفری را صادر کردند، اما با توجه به اینکه قرار بود پاسپورت ها صبح دیروز به سفارت برسد این کار انجام نشد. با رایزنی های صورت گرفته قرار شد تا پاسپورت ها امروز به سفارت آمریکا تحویل داده شود. گفته می شود با استعلامی که مسئولان ایرانی گرفته اند هیچ موردی وجود نداشته و تمام ملی پوشان می توانند ویزای آمریکا را دریافت کنند. همچنین کاروان والیبال ایران برای حضور در شیکاگو در انتظار بلیت فدراسیون جهانی هم است. طبق قوانین بلیت اعزام تیم های حاضر در مرحله نهایی لیگ ملت های والیبال توسط فدراسیون جهانی تهیه و در اختیار آنها قرار می گیرد. بلیت تیم ایران هنوز رزرو نشده، اما به نظر می رسد با توجه به اینکه تیم ایران در خواست داده تا ۱۶ تیر در شیکاگو باشد بلیت سفر اعضای تیم ملی والیبال ایران برای روزهای شنبه یا یکشنبه (۱۵ و ۱۶ تیر) گرفته شود.

نگاهی به حضور سرمر بیان خارجی در فصل های گذشته و فصل جدید لیگ برتر

ولاسکوی فوتبال کجاست؟

جذب مربیان خارجی، در بیشتر فدراسیون های ورزشی ایران یک اولویت مهم به شمار می رود. چرا که چنین مربیانی در سال های گذشته توانسته اند تاثیر قابل توجهی بر رشته های مختلف بگذارند. طبیعتا روند استفاده از خارجی هادر فوتبال، با سرعتی بیشتر از تمام رشته های دیگر دنبال می شود. همین حالا امضای قرار داد با مربیان خارجی، یک نقشه مهم برای تیم های مدعی قهرمانی است. میان همه این مربی ها اما فوتبال هم باید وولاسکوی خودش را کشف کند. مردی که حتی بعد از ترک ایران نیز، هنوز قلبش برای این کشور می زند و مربیان دیگر را به حضور در ایران ترغیب می کند.

آریا طاری

اگر پرسپولیس، سپاهان، استقلال و تراکتورسازی را اصلی ترین مدعیان قهرمانی لیگ برتر بدانیم، باید این حقیقت ساده را نیز بپذیریم که به خدمت گرفتن مربی خارجی، یک عادت جدی در بین تیم های مدعی قهرمانی محسوب می شود. در همین تابستان، استقلال آندره آستراماچونی را به خدمت گرفته، پرسپولیس با گلریل کالدرون قرارداد بسته و تراکتوری ها نیز به سراغ مصطفی دنیزی رفته اند

اتفاق روز

یک بن بست بزرگ دیگر برای تیم ملی آرژانتین

به رنگ حسرت

بامداد چهارشنبه، یک قصاب دیگر به همه قصاب های پر شمار به جامانده از ناکامی مسی در لباس تیم ملی اضافه شد. لئو و تیمش این بار در نیمه نهایی کوپا نتایج را به برزیل واگذار کردند و شانس حضور در دیدار نهایی رقابت ها را از دست دادند. هنوز هم قهرمانی المپیک، اولین و آخرین موفقیت بهترین بازیکن دنیا، در ده ملی به شمار می رود. مسی از سال ۲۰۰۸ به بعد، هرگز نتوانسته یک رقابت را با پیراهن البی سلسسته فتح کند. عادت تکراری آرژانتینی ها در سال های گذشته، حالا در بلو بویرنزه نیز تکرار شد. آنها معمولا بهترین نمایش های شان را در روز شکست خوردن در بازی های بزرگ ارائه می کنند. آلبی سلسسته در

سوژه روز

درباره یک عادت تکراری در فوتبال ایران

شیفتگان دادگاه!

آزاد هنوز

یکی از دو رتبه پایین جدول در پایان فصل گذشته لیگ برتر، به «سپیدرود رشت» اختصاص داشت. تیمی که با وجود حمایت مردمی، با انبوهی از مشکلات مالی، فنی و مدیریتی دست و پنجه نرم می کرد و هرگز نتوانست در طول فصل، به آرامش برسد. قهرمانی رشت حالا باید خودشان را برای فصل جدید لیگ یک آماده کنند اما به جای تمرکز روی چالش تازه، درگیر احتمال بازگشت به لیگ برتر هستند. شکایت از باشگاه نفت مسجدسلیمان، آنها را امیدوار کرده و شاید این در دست همان روحیه ای باشد که منجر به سقوط این باشگاه شده است.

ماجرای بازگشت سپیدرود سقوط کرده به لیگ برتر در همین تابستان، از نامه ارسال شده توسط یکی از نمایندگان رشت در مجلس شورای اسلامی به فدراسیون فوتبال آغاز شده است. بر اساس ادعای این نماینده، هیات موسس نفت مسجدسلیمان فعالیت های باشگاه جنوبی را غیر قانونی دانسته اند و اعلام کرده اند هیچ برنامه ای برای تیم داری در لیگ برتر ندارند. فارغ

تا سومین تیم ایرانی تحت هدایت مربی نام آشنای ترک باشند، در واقع از بین این چهار تیم مدعی و پرستاره، فقط سپاهان به مربی ایرانی تکیه کرده اما حتی این باشگاه نیز در سال های گذشته مربیان خارجی زیادی را مورد آزمایش قرار داده و شاید پس از ژنرال، دوباره به سراغ خارجی ها برود. این سه تیم، تنها تیم هایی نیستند که در لیگ برتر سکان هدایت شان را با یک مربی غیر ایرانی سپرده اند. وینگو بگوویچ پس از سال ها حضور در فوتبال ایران، حالا با گل گهر سیرجان دوباره به سطح اول

اتفاق روز

یک بن بست بزرگ دیگر برای تیم ملی آرژانتین

به رنگ حسرت

بامداد چهارشنبه، یک قصاب دیگر به همه قصاب های پر شمار به جامانده از ناکامی مسی در لباس تیم ملی اضافه شد. لئو و تیمش این بار در نیمه نهایی کوپا نتایج را به برزیل واگذار کردند و شانس حضور در دیدار نهایی رقابت ها را از دست دادند. هنوز هم قهرمانی المپیک، اولین و آخرین موفقیت بهترین بازیکن دنیا، در ده ملی به شمار می رود. مسی از سال ۲۰۰۸ به بعد، هرگز نتوانسته یک رقابت را با پیراهن البی سلسسته فتح کند. عادت تکراری آرژانتینی ها در سال های گذشته، حالا در بلو بویرنزه نیز تکرار شد. آنها معمولا بهترین نمایش های شان را در روز شکست خوردن در بازی های بزرگ ارائه می کنند. آلبی سلسسته در

سوژه روز

درباره یک عادت تکراری در فوتبال ایران

شیفتگان دادگاه!

آزاد هنوز

یکی از دو رتبه پایین جدول در پایان فصل گذشته لیگ برتر، به «سپیدرود رشت» اختصاص داشت. تیمی که با وجود حمایت مردمی، با انبوهی از مشکلات مالی، فنی و مدیریتی دست و پنجه نرم می کرد و هرگز نتوانست در طول فصل، به آرامش برسد. قهرمانی رشت حالا باید خودشان را برای فصل جدید لیگ یک آماده کنند اما به جای تمرکز روی چالش تازه، درگیر احتمال بازگشت به لیگ برتر هستند. شکایت از باشگاه نفت مسجدسلیمان، آنها را امیدوار کرده و شاید این در دست همان روحیه ای باشد که منجر به سقوط این باشگاه شده است.

ماجرای بازگشت سپیدرود سقوط کرده به لیگ برتر در همین تابستان، از نامه ارسال شده توسط یکی از نمایندگان رشت در مجلس شورای اسلامی به فدراسیون فوتبال آغاز شده است. بر اساس ادعای این نماینده، هیات موسس نفت مسجدسلیمان فعالیت های باشگاه جنوبی را غیر قانونی دانسته اند و اعلام کرده اند هیچ برنامه ای برای تیم داری در لیگ برتر ندارند. فارغ

ویاحتی عملابدون مربی خارجی برگزار شده اند. حالا اما این مربی ها، اهمیت انکارناپذیری در فوتبال ایران دارند. با این وجود، باشگاه های وطنی از چه متر و معیارهایی برای استفاده درست از مربیان غیر ایرانی شان برخوردار هستند؟ آیا آنها به درست ترین شیوه ممکن با این مربی ها روبه رومی شوند؟ داستان قهرمانی مربیان خارجی در لیگ برتر، از چهارمین فصل با «ملادن فرانچیچ» و البته یک نسل رویایی از باشگاه فولاد آغاز شد. سال ها طول کشید تا دوباره یک خارجی روی سکوی اول لیگ بایستد. این بار زلاتکو کرانچار، سپاهان را به بهترین تیم ایرانی تبدیل کرد. برانکو ایوانکوویچ اما کار بزرگ تری انجام داد و فاتح سه فصل متوالی از فوتبال ایران شد. تا امروز سه مربی خارجی در پنج فصل مختلف، قهرمان لیگ برتر شده اند اما نباید این نکته را نیز فراموش کرد که «قهرمانی» وظیفه همه مربیان خارجی شاغل در فوتبال ایران نبوده است. بسیاری از آنها در تیم های متوسط با اهداف متوسط کار کرده اند. برای مثال، زوران جورجویچ به پدیده ای مثل محسن مسلمان

تعمیم به استفاده از خارجی ها روی نیمکت های لیگ برتر، سال به سال پررنگ تر می شود. اگر در طول تاریخ عقب برویم، به فصل هایی از لیگ برتر بر خورد می کنیم که تنها یک مربی خارجی در آنها مشغول به کار بوده و یا حتی عملابدون مربی خارجی برگزار شده اند

خارجی و سوسه می شوند و فوتبال ایران را ترک می کنند. در این بین، نه سازوکاری برای روبه رو شدن با این مربی ها وجود دارد و نه روشی برای پول در آوردن از جدایی آنها و پیوستن شان به لیگ های عربی. باشگاه های ایرانی برای سال ها، هزینه های زیادی را به جذب مربیان غیر ایرانی اختصاص داده اند اما از موفق ترین های شان به اندازه کافی «یاد» نگرفته اند و از شکست خورده ترین های شان به اندازه کافی «کار» نکشیده اند!

استر اماچونی و کالدرون پس از ورود به فوتبال ایران، از مشورت با یک چهره آشنا برای قبول پیشنهاد استقلال و پرسپولیس حرف زدند. از خولیو و لاسکو، مربی محبوبی که یک تیم خارق العاده برای والیبال ایران ساخت و حالا در روزهای خداحافظی از مربیگری، یک سفیر تمام عیار برای ایران به شمار می رود. آیا فوتبال هم می تواند خولیو و لاسکوی خودش را داشته باشد؟ آیا سفرای خارجی بدی ورزش، در فوتبال کشف می شوند؟ کاش این آرزو، به اندازه امروز دور و دراز به نظر نمی رسد

در فاز هجومی، بهتر از دیدار های گذشته اش ظاهر شده و بار نیز تیر دروازه برزیل را به لرزه در آورد. اگر تنها یکی از توپ ها به گل تبدیل شده بود، سر نوشت می توانست طور دیگری رقم بخورد اما ظاهر اقرار نیست فوتبال آرژانتین، رنگ آرامش و افتخار را ببیند. آنها هنوز هم اصرار دارند آخرین گام شان در تورنمنت ها را بهتر از همه گام های قبلی بردارند اما

باز هم چیزی به جز شکست در انتظار شان نیست. این تیم شاید بیشتر از هر چیزی یاد آور یک جمله خاص باشد: «اگر نمی توانی خوب زندگی کنی، حداقل خوب بمیر!» حالا برزیل با سپاه های از ستاره ها خودش را برای فینال خانگی کوپا آماده می کند. تیمی که دروازه بان ثابت منچستر سیتی و وینگر ثابت چلسی را به خاطر از دحام ستاره ها روی نیمکت قرار می دهد، شاید در نقطه اوج نباشد اما به نظر می رسد این بار می تواند قهرمانی کوپا را به دست بیاورد. آرژانتین نیز یک سال بعد در کنار کلمبیا، یکی از دو میزبان کوپا ۲۰۲۰ خواهد بود. شاید آنها بتوانند سال آینده به حسرت همیشه شان پایان بدهند اما باید در طول این یک سال، چیزهای زیادی را عوض کنند. این تیم در درجه اول، به سرمربی بزرگ تری نیاز دارد. یک سرمربی که به جای اعتراض دائم به داور و به هم ریختن تمرکز تیم خودی، یک ترکیب منسجم برای آرژانتین بسازد.

استفاده از کمال کامیابی نباید دوخطار ما این تیم را باشکست سه بر صفر مواجه کرد. سال ها قبل نیز استقلال با باور داشتند که ارسال دیر هنگام مدارک بازکنان شان به کنفدراسیون فوتبال آسیا نهایتا شامل «جریمه» می شود اما این اتفاق، حذف تاریخی این باشگاه از تورنمنت را رقم زد. در واقع داستان هایی از این دست هرگز به سود فوتبال ایران نبوده اند و همیشه به ضرر این فوتبال اتفاق افتاده اند. مرور تاریخ نشان می دهد که بازگشت سپیدرود به لیگ برتر غیر ممکن است و نفت مسجدسلیمان هرگز چنین چیزی را نمی پذیرد. حتی اگر قرار به کناره گیری نفت از لیگ باشد، کدام قانون سپیدرود را اوج شد شرایط بازگشت به لیگ پس از سقوط می داند؟ باین حال اگر همه این موارد را نادیده بگیریم و باور کنیم که قانون حق بازگشت را به سپیدرود می دهد، سوال بزرگ این خواهد بود که آیا باشگاه سپیدرود اصلا آمادگی لازم را برای حضور در سطح اول فوتبال دارد؟ این باشگاه در وضعیت فعلی اگر به لیگ برتر برگردد نیز به سرعت طعم سقوط را می چشد. مطرح شدن چنین بحث هایی قطعا به ضرر تیم رشتی خواهد بود. چرا که این تیم باید خودش را به سختی برای رقابت های لیگ یک آماده کند. اگر همه ذهن باز یکن ها معطوف حضور احتمالی در لیگ برتر باشد، شاید این تیم نتواند با تمام توانایی هایش در لیگ یک شرکت کند. بهترین اتفاق برای سپیدرود، این است که نماینده های مجلس نام این تیم را فراموش کنند. همان کاری که پیش از این نیز به خوبی از عهده اش برمی آمدند.

مسجد سلیمان را حفظ کرده بود، امروز مجبور نمی شد برای حضور در فصل جدید لیگ برتر به فدراسیون فوتبال و کمیته انضباطی مراجعه کند. این اولین بار نیست که یک تیم ایرانی برای فرار از عواقب یک شکست بزرگ، سراغ «قانون» می رود و از قانون، چیزی را طلب می کند که در عمل وجود ندارد. سال ها قبل پرسپولیس ها بعد از تقدیم کردن قهرمانی جام حذفی به سپاهان، پرونده عماد رضا را باز کردند اما این موضوع هرگز چیزی را تغییر نداد. درست همان طور که اعتراض ایران به دوپینگ علا عبدالزها پس از شکست مقابل تیم ملی عراق در جام ملت های ۲۰۱۵، تیم ملی را به جام برنگر دادند. اعتراض پرسپولیس ها به سرباز های فولاد در پایان لیگ سیزدهم هم نتیجه بخش نبود، همان طور که اعتراض استقلالی ها به ماجرای سوپر جام، سر نوشت را به سود آنها عوض نکرد. جالب است که در همین فوتبال که تیم هایش به متوسل شدن به آرای انضباطی خو گرفته اند، این ماجرا گریبان خود تیم های ایرانی را می گیرد. چند سال قبل بود که سپاهان به خاطر بازی دادن به حمان احمدی محروم در یک مسابقه آسیایی، سه بر صفر بازنده اعلام شدند. این در حالی بود که آنها توانسته بودند السد قطر را شکست بدهند. در پایان همان فصل، السد روی سکوی اول لیگ قهرمانان رفت. تیم ملی امید ایران با هدایت علیمصور نیز درگیر یک معضل باورنکردنی شد. با وجود پیروزی ایران مقابل عراق در اولین مرحله مقدماتی المپیک،